

Παραμύθια γραμμένα από παιδιά

(μια συλλογή παραμυθιών από τους μαθητές
της Ε' και Στ' τάξης)

Οι μικροί συγγραφείς

Ε' τάξη

Βάβαλου Θεοδώρα

Δαλάτσης Γιώργος

Κουινέλη Ευδοκία

Κουλλόλλι Τζοέρτα

Λατίφι Ερσιάνα

Ντερβής Αϊσέ-Γκιουνές

Πάσχος Γιώργος

Σουλεϊμάνογλου Ετζέ

Στ' τάξη

Βάβουρα Χρύσα

Βουραζάνη Ανθή

Κουφόπουλος Αλέξανδρος

Λαφτσή Ευαγγελία

Μαλγαρινού Έλενα

Πρόλογος

Οι μαθητές της Ε' και ΣΤ' τάξης του σχολείου μας έγιναν συγγραφείς και εικονογράφησαν τα δικά τους παραμύθια δημιουργώντας τη συλλογή παραμυθιών «**Παραμύθια γραμμένα από παιδιά**».

Καθ' όλη τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς πραγματοποιήθηκαν δράσεις φιλαναγνωσίας (Παγκόσμια ημέρα Παιδικού βιβλίου, Ημέρα κατά του σχολικού εκφοβισμού, Προγράμματα Δανειστικής Βιβλιοθήκης του σχολείου μας) προετοιμάζοντας το έδαφος για τη συγγραφή παραμυθιών, που πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια του Εργαστηρίου Δεξιοτήτων: Δημιουργώ - Καινοτομώ.

Οι μαθητές είχαν την ευκαιρία να συζητήσουν και να παρακολουθήσουν εργαστήρια δημιουργικής γραφής και συγγραφής παραμυθιού υπό την καθοδήγηση της συγγραφέα και δασκάλας του σχολείου μας Στανελούδη Παναγιώτας.

Η επιμέλεια και μετάφραση του παραμυθιού «The witch's curse» από τα αγγλικά στα ελληνικά έγινε από την εκπαιδευτικό αγγλικών του σχολείου μας Σαρηγιαννίδου Ερώπη.

Την επιμέλεια των κειμένων, την επεξεργασία των εικόνων και τη σελιδοποίηση επιμελήθηκε η δασκάλα της τάξης Χρυσοχόου Μαργαρίτα.

Πολύτιμος αρωγός στην προσπάθεια αυτή στάθηκε ο Προϊστάμενος του σχολείου μας Αραμπατζής Κωνσταντίνος ενώ αμέριστη ήταν και η υποστήριξη όλου του διδακτικού προσωπικού.

Σας ευχαριστούμε θερμά!

Περιεχόμενα

Οι μικροί συγγραφείς	2
Πρόλογος	3
Περιεχόμενα	4
Το μεγάλο μυστικό του Ποντικομικρούλη	5
Οι απίθανοι 7	7
Ο Μάρκος και το μαγικό γραμματόσημο	9
Το απαγορευμένο γράμμα	11
Όνειρα γεμάτα χρώματα	13
Γραμματάκης: το παιδί που έσωσε τα ζώα	15
Η κατάρα της μάγισσας	16

Το μεγάλο μυστικό του Ποντικομικρούλη

(Γιώργος Π. - Ευδοκία)

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε ο Ποντικομικρούλης, ένα ποντίκι. Έμενε σε μια τρύπα ενός σπιτιού, του οποίου ιδιοκτήτης ήταν ένας κατσούφης... όπως και ο Ποντικομικρούλης...

Όταν ο ιδιοκτήτης έλειπε, αυτός έβγαινε από την τρύπα και πήγαινε στον κήπο.

Όχι όμως για να παίξει και να περάσει καλά αλλά για να κάτσει ΜΟΝΟΣ του και να ψαρέψει στη λιμνούλα.

Όταν τα ποντικάκια από τα γειτονικά σπίτια πήγαιναν και αυτά εκεί να παίξουν, εκείνος τους φώναζε και τα έδιωχνε.

Αλλά γιατί ποτέ δεν έπαιζε μαζί τους; Γιατί είχε ένα μυστικό! ότι ΔΕΝ μπορούσε να ακούει πολύ δυνατό ήχο, γιατί είχε τόσο μεγάλα αυτιά και κάθε μικρό ψίθυρο τον άκουγε δυνατά. Κι αυτό ήταν τόσο ενοχλητικό!

Μια μέρα όμως ένα μικρό ποντικάκι, η Γλυκούλα, που είχε πάντα απορία γιατί ο Ποντικομικρούλης δεν έπαιζε μαζί τους, τον ρώτησε τι είχε και γιατί ήταν τόσο αγενής. Τότε αυτός της είπε τα πάντα, δηλαδή πως είχε ένα πρόβλημα με τα αυτιά του και τα άκουγε όλα πολύ δυνατά, πως κατά βάθος ήταν καλός και στενοχωριόταν που δεν μπορούσε να

παίζει μαζί τους. Η Γλυκούλα τον ευχαρίστησε που τα μοιράστηκε όλα μαζί της και αποχαιρετώντας τον του υποσχέθηκε να τον βοηθήσει.

Το ίδιο απόγευμα μάζεψε όλα τα ποντίκια της γειτονιάς και τους είπε τα πάντα για τον Ποντικομικρούλη. Αυτοί στενοχωρήθηκαν για εκείνον και όλοι μαζί άρχισαν να σκέφτονται πώς να τον βοηθήσουν. Μετά από πολλή σκέψη κατέληξαν στο ότι θα του έδιναν βαμβάκια -ειδικά για τα αυτιά- και έτσι θα τα άκουγε όλα κανονικά.

Αυτά τα βαμβακάκια τον έκαναν να ακούει καλά αλλά του έδωσαν και ακόμη μια μαγική ικανότητα... αν κάποιος έλεγε κάτι κακό για κάποιον άλλον, τα μαγικά βαμβάκια του έδιναν σήμα και ο Ποντικομικρούλης φρόντιζε να λύσει τον καβγά!

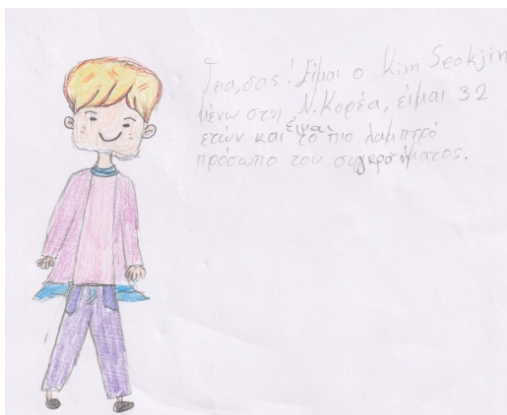
Από τότε ο Ποντικομικρούλης ήταν χαρούμενος που άκουγε καλά, έγιναν όλοι φίλοι και έζησαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα!

Οι απίθανοι 7

(Τζοέρτα - Χρύσα)

Κάποτε ήταν επτά πολύ καλοί φίλοι -οι «Bangtan»- που ζούσαν σε μια πολύ μεγάλη και δημοφιλή πόλη, τη Σεούλ.

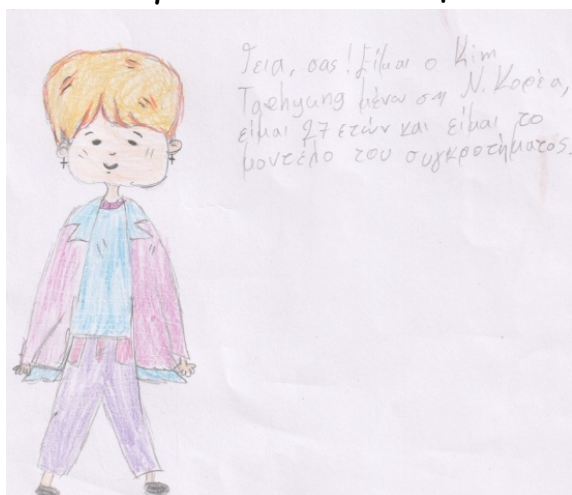
Αυτοί οι επτά φίλοι λοιπόν θέλησαν να πραγματοποιήσουν το όνειρό τους, να γίνουν τραγουδιστές. Τους άρεσε πολύ

αυτό και είχαν πολύ ταλέντο στη μουσική. Προσπαθούσαν να γίνουν όλο και καλύτεροι και είχαν βάλει σκοπό τους να δείξουν στον κόσμο πως κάθε άνθρωπος μπορεί να κάνει το όνειρό του πραγματικότητα, όπως εκείνοι!

Όμως τους εμπόδιζαν οι άνθρωποι που τους ζήλευαν για το ταλέντο τους και έκαναν άσχημα σχόλια γι' αυτούς.

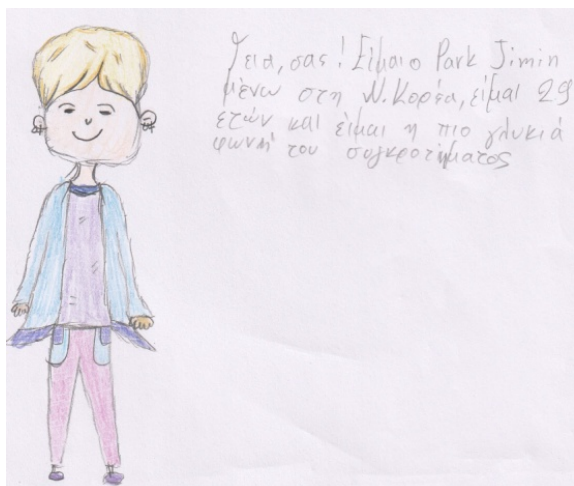
Παρ' όλο που ήταν στενοχωρημένοι, δε σταμάτησαν να

προσπαθούν... τουλάχιστον όχι ακόμη.

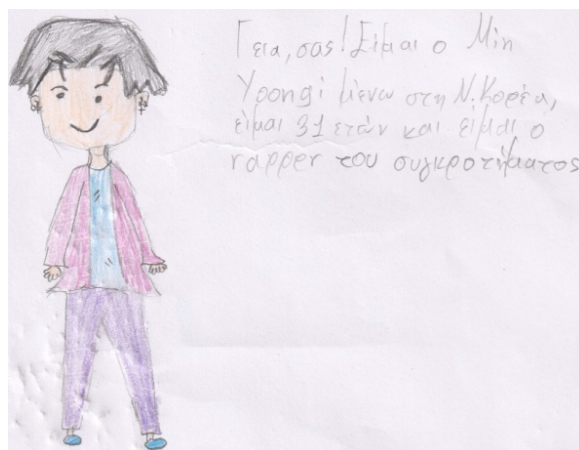
Οι συναυλίες τους ήταν οι πιο πετυχημένες, επειδή κανένας δεν πήγαινε εκεί χωρίς το lightstick -το μαγικό ραβδί- που τους προστάτευε

από κάθε κακό. Αυτό ήταν το μαγικό αντικείμενο που τους έδινε θάρρος να συνεχίσουν.

Η ζωή τους άρχισε να γίνεται καλύτερη, διότι έδειξαν στον κόσμο ότι παρ' όλο που τους είχαν συμβεί τόσα πράγματα, ποτέ δε σταμάτησαν να προσπαθούν.

Έτσι κατάφεραν να γίνουν οι πιο διάσημοι τραγουδιστές στον κόσμο και σήμερα είναι ευγνώμονες προς τον κόσμο που τους στήριξε.

Ο Μάρκος και το μαγικό γραμματόσημο

(Αλέξανδρος - Έλενα)

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα παιδί που το λέγανε Μάρκο. Ζούσε σε ένα πολύ όμορφο χωριό που δυστυχώς απαγορεύονταν τα ζώα, γιατί οι παλιοί ιδιοκτήτες που τα είχανε βαριούνταν να καθαρίσουν τις τρίχες και τις ακαθαρσίες τους.

Ο Μάρκος θα ήθελε πολύ να έχει ένα ζωάκι γι' αυτό έστειλε ένα γράμμα στον Δήμαρχο του χωριού ζητώντας να επιτρέπονται τα ζώα. Το γράμμα έλεγε ότι θα ήθελε να επιστραφούν τα ζώα και όσα δεν τα ήθελαν να πήγαιναν σε καταφύγια ή σωματεία.

Όμως τον εμπόδιζε μια κακιά μάγισσα, που τη λέγανε «Αντίζωη». Αυτή μισούσε τα ζώα, γιατί είχαν τρίχες και ήταν αλλεργική σ' αυτές. Αυτή ήταν η «Αχιλλείος πτέρνα» της! Έτσι μάγεψε ολόκληρο το χωριό κάνοντάς το να απαγορεύει τα ζώα.

Τον Μάρκο σ' αυτή τη δύσκολη αποστολή βοήθησε η «Λίτσα-Πεταλουδίτσα», δίνοντάς του ένα μαγικό γραμματόσημο, το οποίο βρήκε ο Μάρκος σε μια βελανιδιά κοντά στο σπίτι του.

Η μάγισσα ακούγοντας για το γραμματόσημο τα παράτησε κι έφυγε, διότι έβαζε όλη της τη μαγική δύναμη για να κρατήσει το χωριό μαγεμένο, όμως δεν τα κατάφερνε! Η μαγική δύναμη του γραμματόσημου μαζί με τη μεγάλη θέληση του Μάρκου ξεμάγεψε το χωριό, η μάγισσα έφυγε και τα ζώα επέστρεψαν.

Μετά απ' αυτό, οι κάτοικοι άλλαξαν συνήθειες και αγάπησαν ακόμη περισσότερο τα ζώα. Τα φρόντιζαν και τα προστάτευαν κι έτσι τώρα πια τα ζώα επιτρέπονταν και όλοι τα ήθελαν.

Το απαγορευμένο γράμμα

(Γιώργος Δ. - Θεοδώρα)

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα αγόρι που το έλεγαν Γιάννη. Ο Γιάννης ζούσε σε μια πόλη που απαγορεύονταν να γράφεις γράμματα.

Τα γράμματα απαγορεύονταν από τότε που ο παλιός βασιλιάς του Τζατζικιστάν, μιας απομακρυσμένης χώρας στα βάθη της ζούγκλας, είχε στείλει ένα καταραμένο γράμμα στην καλή, μέχρι τότε, μάγισσα.

Αυτό έλεγε ότι, αν η κόρη της μάγισσας δεν παντρευτεί τον γιο του, ένα τεράστιο μπαλόκι θα προσγειώνονταν στην πόλη και θα έμενε εκεί μέχρι να γίνει αυτό που ήθελε. Η μάγισσα στενοχωρήθηκε πολύ αλλά αναγκάστηκε να παντρέψει την Κάλα, την κόρη της, με τον Ρυζόγαλο, τον γιο του βασιλιά του Τζατζικιστάν. Κι από τότε η μάγισσα αποφάσισε ότι κανένα γράμμα δε θα ξαναφτάσει στην πόλη!

Το παιδί όμως έπρεπε να στείλει επειγόντως ένα γράμμα στον θείο του τον Κώστα. Το γράμμα θα έλεγε πως εκείνος και η οικογένειά

του ήταν σε κακή οικονομική κατάσταση και χρειαζόταν χρήματα για να ζήσουν.

Όμως η κακή μάγισσα, το πήρε είδηση και τον εμπόδισε λέγοντάς του ότι αν τολμήσει να στείλει το γράμμα θα τον φυλακίσει για πάντα.

Τότε το παιδί στενοχωρημένο αναγκάστηκε να τα παρατήσει και πήγε μια βόλτα στο δάσος. Εκεί συνάντησε μια πεταλούδα που την έλεγαν Πεταλουλοδάτη. Εκείνη του ζήτησε να της δώσει το γράμμα και κάποια άλλα πράγματα που χρειαζόταν. Ο Γιάννης δέχτηκε!

Την επόμενη μέρα ξαναπήγε στο δάσος και έδωσε στην Πεταλουλοδάτη ένα μαγικό πατίνι, ένα μαγικό ξόρκι και το γράμμα του. Η Πεταλουλοδάτη ξεκίνησε καβάλα στο μαγικό πατίνι τον δρόμο για την Ελβετία, γιατί εκεί έμενε ο θείος του Γιάννη. Καθώς όμως πετούσε συνάντησε την κακιά μάγισσα και ξεκίνησαν να μιλάνε:

-Για δες την Πεταλουλοδάτη! Για πού το έβαλες μ' αυτό το γράμμα;

-Εεεε... πηγαίνω στον παππού μου, είπε με δισταγμό η Πεταλουλοδάτη.

Η μάγισσα που κατάλαβε το ψέμα της, θύμωσε πάρα πολύ, την έκλεισε μέσα σε μια φούσκα και της είπε ότι δε θα μπορέσει να βγει ποτέ!

Όταν έφυγε η μάγισσα, η πεταλούδα δεν ήξερε τι να κάνει όμως μετά σκέφτηκε ότι είχε μαζί της το μαγικό ξόρκι και με τη βοήθειά του κατάφερε να βγει από τη φούσκα.

Έτσι το γράμμα έφτασε στον προορισμό του, ο θείος έστειλε χρήματα στην οικογένεια του Γιάννη και έζησαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα!

Όνειρα γεμάτα χρώματα

(Αϊσέ-Γκιουνές - Ερσιάνα)

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα κοριτσάκι που το έλεγαν Εύη και ζούσε σ' ένα μακρινό χωριό που βρίσκονταν στην Ονειρούπολη.

Το κορίτσι αγαπούσε πολύ τη ζωγραφική και είχε πάντα μαζί της τα πινέλα και τα χρώματά της και είχε βάλει σκοπό στη ζωή της να πάει στον διαγωνισμό ζωγραφικής και να κερδίσει!

Όμως η κακιά μάγισσα με τα ξόρκια της κατάφερε να την εμποδίσει να πάει στον διαγωνισμό.

Η Εύη καθόταν στενοχωρημένη σε ένα παγκάκι, όταν εμφανίστηκε μπροστά της ένας ποντικός..

-Τι έχεις; τη ρώτησε.

-Είμαι στενοχωρημένη, επειδή η κακιά μάγισσα με εμπόδισε να πάω στον διαγωνισμό ζωγραφικής, του απάντησε.

-Μη στενοχωριέσαι! Εγώ θα σε βοηθήσω παίρνοντας το ξόρκι της μάγισσας!

Το ποντίκι πήγε στο σπίτι της και κρυφά -ενώ η μάγισσα κοιμόταν- μπήκε στο δωμάτιό της και πήρε το ξόρκι.

Όταν το κατάλαβε η μάγισσα, θύμωσε πολύ και έφυγε με φούρια για το σπίτι του κοριτσιού. Όμως το κορίτσι, που είχε ήδη το ξόρκι, την εμπόδισε και μπόρεσε να πάει στον διαγωνισμό ζωγραφικής!

Και μαντέψτε... η Εύη τελικά νίκησε στον διαγωνισμό!

Γραμματάκης: το παιδί που έσωσε τα ζώα

(Ανθή - Ευαγγελία)

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ο Γραμματάκης, ο οποίος ζούσε σε μια πόλη όπου απαγορεύονταν τα ζώα, γιατί κάποτε μια γάτα είχε γρατζουνίσει τη Δήμαρχο της πόλης.

Ο Γραμματάκης ήθελε να ξαναφέρει τα ζώα πίσω αλλά έβρισκε πάντα την άρνηση της Δημάρχου.

Στην προσπάθειά του αυτή τον βοήθησε ο κύριος Πεταλουδάκης, ένας πεταλούδος ο οποίος ζούσε στο δάσος των ονείρων. Αυτός λοιπόν, του έδωσε ένα μαγικό γραμματόσημο που όποιος το ακουμπούσε αγαπούσε αμέσως τα ζώα. Ο Γραμματάκης, με τη σειρά του, το έδωσε στη δήμαρχο κι αυτή όταν το ακούμπησε είπε:

«Γιατί έδωξα τα ζώα; Ααα! Τώρα θυμήθηκα! Μια γάτα κάποτε με γρατσουνίσε... μπορεί να την πόνεσα κάπως, λογικό ήταν!»

Από τότε έβγαλε καινούριο νόμο να υπάρχουν ζώα σε κάθε σπίτι κι έτσι πήρε ένα μεγάλο φορτηγό και πήρε όλα τα ζώα τα οποία ήταν κρυμμένα στο «Μαγικό δάσος» που βρίσκονταν λίγο πιο μακριά από την πόλη και τα έφερε πίσω.

Με τα ζώα να τους κάνουν παρέα από εδώ και πέρα ζήσαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.

Η κατάρα της μάγισσας

(Ετζέ)

Η αφήγηση της Τζούνιπερ

Έπειτα από την κατάρα των ρόδων που εξαπέλυσε η μάγισσα επάνω της και την κακοτυχία που τη βρήκε μετά από αυτή, η Τζούνι ένιωσε αρκετά άρρωστη.

Έπειτα από τη μόλυνση

Κλήματα εξαπλώθηκαν γύρω από το μάτι της, που την τσιμπούσαν με τα λουλούδια τους. Τα αγκάθια των λουλουδιών δεν ήταν τόσο αιχμηρά αλλά περιόριζαν την ικανότητά της να κινηθεί.

Πριν τη μόλυνση

Στην Τζούνιπερ έλειπαν πολύ οι φίλοι της. Απελπισμένη από αυτήν τη μόλυνση, περπατούσε γύρω στο δάσος ελπίζοντας σύντομα να γιατρευτεί.

Λουλούδι

Η αφήγηση της Μο

Έπειτα από το ατύχημα, η Μο έψαξε πάρα πολύ να βρει βότανα, γιατρούς και οτιδήποτε άλλο μπορούσε για να γιατρέψει τη φίλη της. Τίποτα δεν βοήθησε.

Έτσι η Μο το έκανε αποστολή της να γιατρέψει τη φίλη της. Όταν το αποφάσισε αυτό, αμέσως άρχισε να δουλεύει για να γιατρέψει τη Τζούνιπερ.

Στο τέλος μπόρεσε με τα
γιατρικά της να ξεφορτωθεί τα
κλήματα και τα λουλούδια που
είχαν τυλιχτεί γύρω από τη φίλη
της και μπόρεσε επιτέλους να την
αγκαλιάσει και πάλι.

[Δεν έμεινε καθόλου μόλυνση]
Φίλτρο που εξασφάλισε την κατάρρα

Οι καλύτερες φίλες

Η Μο

Η Μο έχει μια πιο συγκρατημένη και ήρεμη
προσωπικότητα, που όμως μπορεί να γίνει χαρωπή και
παιχνιδιάρικη. Μοιάζει πολύ με τον χαρακτήρα μιας
αλεπούς. Η Μο έχει ένα κατοικίδιο, έναν παπαγάλο
κοκατού, που τον φωνάζει Μελ ή Μέλι. Τα χόμπι της Μο
είναι η μόδα και η
ζωγραφική.

Η Τζούνιπερ

Η Τζούνιπερ έχει μια χαρωπή και
ενθουσιώδη προσωπικότητα. Μοιάζει πολύ
με το χαρακτήρα ενός σκύλου. Η Τζούνι
έχει επίσης ένα σκύλο με το όνομα Μπέιλι.
Τον σκύλο αυτό τον αγαπούν και η Τζούνι
και η Μο. Τα χόμπι της Τζούνι είναι το
γράψιμο και οι βόλτες με το ποδήλατο.

The Witches curse.

Juniper's dialogue.

The roseluck curse.

After Juni and the accident with the witch, Juni felt rather sick. Vines spread out of her eye, stringing around her with flowers. The spikes are rather smooth but limit her ability to move. Juniper misses her friends dearly. Despaired by an infection. She walks around the forest, hoping to be cured soon. [end of dialogue.]

Moe's dialogue.

After the accident, Moe took her time getting herbs, medicine, doctors, you name it, to cure her friend. When she did so, Moe got to work curing her friend. Before finally getting rid of the flowers and vines that were wrapped around Juni, finally being able to embrace her best friend again. [end of dialogue.]

Moe has a more calm and reserved personality, but Juniper has a cheerful and exciting personality, resembling that of a dog. Juni also has a dog called Bailey, who both Juni and Moe love. Juniper's hobbies are writing and drawing. Moe's hobbies are fashion or drawing and biking.

drawing.

